

Jėzaus mirties ir prisikėlimo prasmė pagal Evangelijas

Artinamės prie Velykų. Šią savaitę stengsimės gilintis į Kristaus mirtį ir prisikėlimą. Velykos, tai nėra vien prisikėlimas, tai du išganymo momentai: mirtis ir prisikėlimas. Ir jų atskirti negalima.

Visas Naujasis Testamentas komentuoja mirtį ir prisikėlimą: ypatingai šv. Pauliaus laišakai, apreiškimo knyga...

Šiandiena pažiūrėsime ką pats Jėzus sako apie savo mirtį ir prisikėlimą, kaip aiškina Jis tai savo mokiniams. Daugiausiai apie tai kalba evangelistas Jonas. Nespėsime peržvelgti visos Jono Evangelijos.

Iš Evangelijos tekstų žinome, kad Jėzus pranašavo savo mirtį. Jis ėjo sąmoningai į Jeruzalę, žinodamas, kas ten įvyks. Visose trijose sinoptinėse evangelijose (Mato, Morkaus, Luko) Jėzus tris kartus pranašauja savo mirtį ir prisikėlimą. Tuo evangelistai nori pabrėžti, kad mirtis nėra atsitiktinis, nepasirinktas įvykis. Jėzus pats keliauja į savo mirtį. Lukas mini, kad Jėzus ryžtingai ėjo į Jeruzalę ir, kad jis ėjo pirmas. Jonas perduota tuos Jėzaus žodžius: „ gyvybės niekas iš manęs neatima. Aš pats ją atiduodu. „

Ir per paskutinę vakarienę imdamas vyno taure, jis aiškina savo mokiniams, kad jo mirtis bus auka : „ Naujosios Sandoros auka, nuodėmėms atleisti. „ Čia pasakyti esminiai dalykai : Jėzus miršta, kad sudarytų Naują Sandorą su mumis.

Senajame Testamente, kai tauta sudaro, atnaujina Sandorą, ji buvo užtvirtinama auka Dievui. Simboliškai, Izraelis aukodavo gyvulį Dievui. Tai ženklas, kad mes priklausome Dievui. Bet, Naujajame Testamente, aukojamas ne gyvulys, bet įsikūnijusio Dievo Sūnaus kraujas. Jėzus ne tik atnaujina Sandorą. Ši sandora iš esmės yra nauja, nes įvykis į kurį remiasi ši Sandora, yra visai naujas. Senoji Sandora rėmėsi į išlaisvinimo iš Egipto įvykį, kuris rodė Dievo palankumą. Naujoji Sandora remiasi į Kristaus auką, kuri rodo geriau negu bet kada anksčiau, Dievo meilę mums. Nauja Sandora, nes atveria naujo bendravimo kelią su Dievu. Prasideda Nauja era.

Apie taure Jėzus taip pat sako, kad ta auka skirta „ nuodėmėms atleisti. „ Jėzaus mirtis yra didžiausias Dievo gailestingumo ženklas: jeigu Jėzus ant kryžiaus sako „, „ Tėve, atleisk jiems, nes jie nežino ką daro“, galime neabejoti Dievo gailestingumu. Nuo kryžiaus Kristus duoda išrišimą visiems atgailaujantiems nusidėjėliams.

Palyginimas apie vynuinką aiškina taipogi Velykų slėpinį. (Mk 12, 1-12) Šeimininkas paveda vynuogyną vynuinkams, kad jį prižiūrėtų. Bet tie pasisavina jį ir nenori atiduoti vaisiaus. (tradiciškai vynuogynas simbolizuoja Izraelį). Tuomet siunčia šeimininkas pasiuntinius (pranašus). Bet juos sumušo ir kai kuriuos net užmuša. Tada šeimininkas siunčia savo sūnų, galvodamas : „ jie drovėsis mano sūnaus. „ Bet tie jį užmuša. Čia Jėzus įterpia savo mirtį į visą šventą istoriją. Ta istorija ne viską pasako apie Jėzaus mirtį, bet parodo, ką Dievas darė dėl savo vynuogyno. Jis nepagailėjo ir atidavė savo Sūnų, dėl šio – savo vynuogyno. Sūnaus atsiuntimas yra paskutinis bandymas susigrąžinti vynuogyną.

(Mk6, 45-52)

Pasakojimai, kai Jėzus eina vandeniui ir kai Jis atsimaino trijų mokinių akivaizdoje, parodo Jėzaus prisikėlimą.

Žydams, vanduo simbolizuoja mirtį. Jie nebuvo geri jūreiviai ir bijojo vandens. Faktas, kad Jėzus eina vandeniui reiškia, kad Jis nugalė mirtį, kad Jis yra stipresnis negu mūsų mirtis. Čia neturima omenyje tik fizinę mirtį, bet ir visą tai, kas veda į dvasinę mirtį.

Jo prisikėlimas rodo, kad Jis gali mus pervedi iš mirties į gyvenimą. Jėzus, kaip Mozė, mus perveda „sausomis kojomis“, jei pasitikime Juo. (Petras skęsta, nes suabejojo ir ėmė nebepasitikėti...)

Atsimainymas, trumpam, parodo prisikėlimo šviesą apaštalams. Prisikeldamas iš numirusiųjų, Kristus atskleidžia mums Dievo garbę, įveda mus į Dievo garbę. Jėzus, trumpam, parodo savo mokiniams, kas jų laukia. Prisikėlimas yra mūsų ateitis. Taip pat, kaip ir atsimainymas, prisikėlimas rodo tikrą Jėzaus prigimtį, pakelia šydą, kuris gaubė Jėzaus veidą.

Šie ir kiti tekstai (ypatingai Jono evangelijos) rodo, kad Jėzus pats sutiko mirti. Jis suprato ją ir savo mirtį pats aiškino. Jėzus suprato, kad turi mirti tam, kad išsipildytų Raštai, kad jo mirtis yra Dievo išganymo plane.

Kaip Mergelė Marija, svarstykime visus šiuos įvykius savo širdyje.